

at saafremt Direktøren skønner, at det af Kassen opkrævede Bidrag ikke er tilstrækkeligt til at fyldestgøre Fordringerne, kan han paalægge Arbejdsløshedskassens Ledelse at tilvejebringe den Merindtægt, som efter Direktørens Skøn maa anses fornøden, enten ved Forhøjelse af det ordinære Medlemsbidrag eller (og) ved Paaligning af Ekstrabidrag. Direktørens Afgørelse kan indankes for Arbejdsnævnet med Appel til Ministeren. Dette foreslaas nu ændret til, at Direktøren kan, hvis en Forhandling med Kassens Ledelse om Tilvejebringelse af den fornødne Merindtægt enten ved Forhøjelse af det ordinære Medlemsbidrag eller (og) ved Paaligning af Ekstrabidrag ikke fører til et Resultat, forelægge Sagen for Arbejdsnævnet. Hvis dette tiltræder Direktørens Opfattelse, er Kassen forpligtet til at rette sig efter den saaledes trufne Afgørelse, der dog i Løbet af 8 Dage kan indankes for Socialministeren, hvis Afgørelse er endelig. For saa vidt der er Meningsulighed mellem Direktøren og Arbejdsnævnet, træffes Afgørelsen endelig af Socialministeren.

I § 16, nu § 13, omhandles Statstilskuddet til Arbejdsløshedskasserne.

Ministeren refererede ved Lovforslagets Forelæggelse den historiske Udvikling paa dette Omraade og udtalte: »Ved Loven af 1914 fastsattes Statstilskuddet til 50 pCt. af de samlede Medlemsbidrag, hvorhos Kommunerne kunde yde $33\frac{1}{3}$ pCt. regnet efter de Medlemmer, der havde Ophold i Kommunerne den foregaaende 31. Marts. Ved Loven af 1921 fik Kommunerne Pligt til at yde dette Tilskud. I 1924 nedsatte man Statstilskuddet fra 50 til 35 pCt. og Kommunitilskuddet fra $33\frac{1}{3}$ til 30 pCt. Endelig omregulerede man i 1927 Tilskuddene saaledes, at disse skulde ydes efter en Skala i omvendt Forhold til Fagets Gennemsnitsfortjeneste, men samtidig betød denne Omlægning tillige en yderligere Nedsættelse af det offentlige Tilskud, idet Skalaen for 1927—28 gennemsnitligt har givet et Statstilskud paa 29 og et Kommunitilskud paa 24 pCt., altsaa tilsammen kun ca. Halvdelen af, hvad Medlemmerne selv maa betale. Som Følge af disse forskellige Forringelser af de offentlige Tilskud og den samtidig stigende Arbejdsløshed er Medlemmerne blevet mere og mere overbeholdede med Medlemskontingenter gennem Aarene. I 1924 udgjorde Medlemsbidragene 11 Mill. Kr., i 1926 $14\frac{1}{2}$ Mill. Kr., i 1927—28 21 Mill. Kr. og sidste Aar $19\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Da denne Udvikling efter Regeringens Opfattelse maa anses for ganske ubillig overfor Arbejderne, idet